

IN PACE IN DIPSUM

DORMIANTE QUIZSCAM

OBIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSE INVENIT SIBI DOMEN

ETTURTUR KIDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

ELECTORUM CONSERVASTI

XXVII. ÉVF. 1927. JÚNIUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÖL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Magyarországi nyomtatás az I. sz. 1000/1926. évi törvény alapján

VIRGO IPSUM QUAM GEND

IT BEIM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBUTUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO

ECCLE AGNUS DEI

QUI FRUMENTUM

ECCLE AGNUS DEI

ECCLE AGNUS DEI QUI FRUMENTUM ELECTORUM CONSERVASTI

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* A Szent Szív panaszja. — *Eőri János:* Pünkösdi fohász. — *Dr. Neszmélyi Gyula:* A pap édesanyja. — *Dr. Hldasi József:* Keresztény szemek. — *Regina:* Munkaórán. — *Krónika.* — *Apróságok.* — *Tárcs.* *Bleszl Margit:* Tavaszi hangulatok — komoly igazságok. — Fészek a szentség-ház közelében.

Lapunk legközelebbi száma kettős (július—augusztus) szám lesz, amely júl. 1-én fog megjelenni. Ez a szám fog a beszámolókkal és a szerkesztőségünkbe beküldött könyvekkel foglalkozni.

Feleletek eucharistico-liturgikus kérdésekre.

A múlt számunkban adott feleletek latin szavaiba értelemzavaró sajtóhibák észúztak be, amelyeket a következőkben korrigálunk:

9. Kérdés: *b)* Oramus Te Domine.

U. o. *ij* ablutio, nem absolutio.

10. Kérdés: Olaszországban járván, feltűnt, hogy minden templomban a legmértősebb Oltáriszentséget tartalmazó tabernakulumon konopeum (a nap színének megfelelő vagy aranybrokát köpenyszerű függöny) van. Mi ennek a célja és előírás vagy szokás-e az?

Felelet: A konopeum tényleg előírás, amely alól csak az állandó szentségimádásos templomok kapnak felmentést (pl. a Mária Reparatrix apácák templomai, amelyekben az expositio Sanctissimi ugyanazon oltáron van, amelyiken a Legszentebbet őrzik. Mert a konopeum arra is való, hogy a hívő erről tudja meg, melyik a szentségi oltár. A konopeum eredeti célja a legmértősebb Oltáriszentség iránti mélyeséges tisztelet (még a tabernaculum kívül is védve legyen a portól) és e Szentség misztérium jellegének kifejezése. Ahol nem akarják a liturgikus színek szerint változtatni, meg van engedve, hogy a tabernaculum ajtaja elé helyezett csipkefüggöny vagy aranybrokát, vagy aranyhímzéses fehér-selyem függöny képezze a konopeumot.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2-50	Kis szent Terézia szelleme	3-50
Egyes példány	—25	Litánia latin szöveggel	—05
Régi teljes évfolyam	1-20	Litánia szent Józsefről	—05
Régi egyes példány	—10	Levelezőlapok «Örökimádás-templom»	—10
Az O. E. Útmutatója	—80	«Kánter Károly»-emlékkép	—05
Vezérkönyve	—80	«Jézusom Örömmöm» folyóirat, előfizetés egész évre	1-60
Felvételi füzet	—06	Egyes példány	—16
Félszázados története	3—	Régi teljes évfolyam	—80
Érme	1-20	Régi egyes példány	—05
Szervezése és működése	—10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—60
Jézus Szíve hónapja, füzve	—30	Indulója	—08
Kötve	—60	Kis Örökimádás imakönyv	1-50
Nádasdy «Havi magány»	—80	Fehér lilium	—15
«Kánter Károly» emlékkönyv	1-20	Szent József imakönyv	3-50
Szent Zita élete	—20		
Egyszerűbb kiadás	—10		

A Szent Szív panasza.

ALCOQUE Szent Margitnak kijelentette az Úr Jézus, hogy fáj Szívének az a hidegség és nemtörődömség, amellyel sokan semmibe sem veszik irántunk való végtelen szeretetét és fölkinált irgalmát szinte megvetéssel észre sem veszik. Azóta, hogy a Szent Szív eme panasza elhangzott — hála az égnek — nagy visszhangja támadt széles e világon és ma már sok millió hívő ajkáról csendül felséges harmoniába a Szent Szív dicsérete. Gyönyörűsége virágzás megindítója lett a Szent Szív kultusza, a lelkeknek csodálatos nagyjait termette a Szent-Szíves hitélet és a szeretet áldozatos útjára apostoli lelkeket küldött.

Mégis aktuális a Szent Szív panasza. *Nagyon sok még mindig az egyházon kívül élő keresztények és még sokkalta több a pogányok száma.* Ez «a Szív, amely kimondhatatlanul szereti az embereket», fájdalommal tekint bele a kegyelemnélküli élet — sok millió lelket elnyelő — sötétjébe. Látja a missziók szomorú állapotát: mennyi fáradtságos munka eredménye semmisült meg az utolsó év alatt Kínában; mily nagy nehézség a missziókban az anyagiak és sokszor a misszionáriusok hiánya. Idehaza is mint gyérült a munkás papok sora! Csak a fővárosban 140 pap helyén vagy világiak dolgoznak, vagy munkás nélkül szűkölködik a «szóló», vagy kevés munkása van csak, hatalmas területeknek is.

«Rogate Dominum messis!» Kérjétek az aratás Urát! A jó Isten magától is küldhet segítséget, de tartozik azzal igazságosságának, hogy megvárja azokat a buzgó szívből fakadt könyörgéseket, melyeket a kegyelem rendjében öröktől fogva fölvetett programjába. *Nekünk kell imádkoznunk, hogy adhasson: «könyörögjétek és adatik nektek».* Ha valakinek, úgy mindenesetre az Eucharisztia táborának kell folytonosan *imádkoznia az Úr Szíve szándékaira.* Mi vagyunk hivatva a legméltóságosabb Oltárszentség engesztelésére és szolgálatára szentelt életünkkel az Oltár-egyesületben elsősorban imádságainkkal előmozdítani az Úr Jézus

kívánságának — «hogy életük legyen» — megvalósítását. Imádságunk ezen intenciójában benne van minden, ami kívánatos: papi és szerzetes hivatások, a bűnösök megtéréséhez szükséges első kegyelem, az anyagi eszközök előteremtéséhez adakozók, kedvező alkalmak, körülmények; a bennszülött hivatások, misszionáriusaink kitartása; és ami nélkül a missziók ügye sem kaphat segítséget: *az itthoni jó papi hivatások és a buzgó hitélet.*

Többet imádkozunk tehát! A legméltóságosabb Oltáriszentség előtt napról-napra ajánljuk fel lelki kincseinket az Úr Szívének: fordítsd, Uram, ezt legjobb belátásod szerint Szíved szándékainak megvalósítására. Ha valamelyik szándékról azt hisszük, hogy az jobban Jézus Szíve szerinti, s azért különösen kedves nekünk, annak szabad előnyt biztosítanunk, de mindig a legtökéletesebb, ha egyesítjük szándékainkat Jézus Szíve szándékaival. Olyan kevés tökéletesség van sok ember lelki életében, sok ember imádságaiban. Jézus Szívének tükrében kell magunkat szemlélnünk és alakítanunk. Az Ő Szíve vágyaival kell szárnyrakelnie a mi vágyainknak, akkor nem zuhanunk le szárnyaszegetten, mint az ábrándok világában csapongó, végeredményben önmagát kereső «ügynevezett» vallásosság.

Hozzunk áldozatokat anyagiakban is! Mily szomorú dolog, hogy a misszióstevékenység, papképzés és Jézus Szívének egyéb nagy szándékai sokszor a szűkkeblűség miatt nem valósulhatnak meg. Gyűjtenek sokan nagy vagyont örökösöknek, akik elpredálják, sokszor a lelküknek is igazán a vesztére kapják a nagy jólétet örökségükben. Miért ne adjon az, akinek van miből! Hisz az Úr áldása megszázsorozhatja a megmaradtat és más formában (*boldog élet*) visszaadhatja ezerszeresen. Az Úr ügyeinek tehetségük szerint pártfogói ez utóbbiban nem is szűkölködnek soha. Mert ha meg is engedi Isten próbáratételüket, ha éri is őket valami szomorúság, Jézus szerető Szívében engesztelődést, vigasztalást és békét találnak újra.

Ne adjunk alkalmat többé a Szent Szívnek a panaszra és eddigi panaszainak hársítuk el okait az Ő szellemében végzett imádsággal és az Ő Szíve szerinti áldozatokkal.

Dr. Mátrai Gyula.

PÜNKÖSDI FOHÁSZ

(Veni Sancte Spiritus.)

Jöj el Szentlélek Isten
S részesíts kegyelmesen
Égi fényességemben.

Szentlélek, tenélküled
A szív teljesen üres,
S semmi sincs benn' büntelen.

Jöj: szegények atyja vagy:
Jöj, ki kincset osztogatsz;
Jöj, ki szívben fényt gyújtasz.

Mosd le rólunk szennyneink'
Harmatozd aszott szívünk,
Gyógyítsd meg mi sok sebünk.

Jóságos vigasztaló,
Vendégünk, édes való,
És édes nyugasztaló.

Hajlítsd meg, ami merev,
Gyűjtsd meg azt, ami hideg,
Kormányozd, ki tévelyeg.

Küszködéseink vége,
Lángjaink mérséklője,
Könnyeink letörője.

Mindazoknak, kik hívők
És benned bizakodók:
Add meg hát ajándékok'.

Ó, fonséges égi fény!
Azt, ki benned hisz s remél,
Töltsd el őt szíve mélyén.

Adj erénynek érdemet,
Adj üdvösséges véget,
Adj boldog örökéletet.

Ford. *Eöri János.*

A pap édesanyja

(Júniusi elmélkedésre.)

A REGINAI «The Catholic Year Book»-ban olvassuk Westervoudt¹ atyá-
nak édesanyjától fia felszentelését követő napon egyik barátnéjához
írt eme levelét: «Örülj velem és áldjad a jóságos Istent azért, hogy pap-
nak lehetek édesanyja! — Huszonöt évvel ezelőtt írtam Neked, mikor e
gyermek megszületett. Milyen szívesen visszahívom boldogságomat!
És mégis milyen nagy különbség az akkori és a lelkemben most érzett
boldogság között! — Papnak vagyok az édesanyja! Azok a kis kezecskék,
amelyeket huszonöt éve oly anyai gyengédséggel csókoltam meg, most
konszekrálva² vannak; azok az ujjak most Istent érintették. Az az értelem,
mely rajtam keresztül kapta világosságát, mily magasra ragadtatott a
tudás és kegyelem által; és most konszekrálva van. Az a test, amely
fölé oltalmazva hajoltam, s amely fölött álmatlan éjjeleket virrasztottam,

¹ Westervoudt Borneóban halt meg mint misszionárius, borzasztó kemény és
viszontagságos élet után.

² Felszentelve, Istennek szentelve.

naggyá és erőssé lőn és fel van szentelve. Papi léleknek szolgálva ki akarja meríteni önmagát és fel akarja emelni a bűnösöket és tanítani a tudatlanokat. Ez a szív, ez a tiszta szív, amely remegett a világ minden érintésétől fel van szentelve. Ó én ismerem a fiam szívét: tudom, hogy kincseket tartalmaz. — Az oltárnál összeszedett volt minden mozdulatában. Egész közel voltam hozzá. Nem imádkoztam; vagy inkább nem tudom, hogy imádkoztam-e: a katolikus anya eksztázisát éltem át. Csak ezt ismételtem: Köszönet, ezer hála neked, Istenem! Ez a pap az enyém! Én neveltem őt. Lelkének világossága az enyémből eredt. Mostantól fogva mégsem az enyém már, hanem egyedül a Tiéd. Órizd meg őt a bűnnek még az árnyékától is. — Szeretem őt, tisztelem őt és félem őt. — Ő a Te papod! — A szentáldozáskor gyermekem áldásra emelte kezét, anyja feje fölé! Mikor ciboriummal¹ a kezében hozzám jött zokogás fogta el őt. Micsoda pillanat, micsoda egyesülés! Isten az Ő papja és én! Ó én boldog vagyok! Bármilyen jöjjön ezután, ne szánakozzál többé rajtam!»

A nagy misszionáriushoz méltó nagylelkű édesanyja írta ezeket a sorokat. *Az ő nagy boldogsága, hogy papnak az édesanyja.*

A papi hivatás a legnagyobb kegyelem, amit ember Istentől kaphat. Örül az édesanya, ha szép kis fia van, de mint áradozik a fönti levélben *a hívő édesanya, akinek pap fia van!* Átérzi fiának összes kiváltságait, sorra csókolja lelke rajta a papszentelés karizmáit és megállapítja, hogy ezt ő adta Istennek, s hálás azért, hogy megáldotta véle az Ég: hogy ilyen kincset állíthat az Úr oltára elé. Édesanyák, nem éreztek-e mély-séges tiszteletet a papmamáik iránt? Nem tölt-e el benneteket «a bár-csak nekem is volna pap fiam!» sóvárgó fohásza? Nem akarjátok-e odaadni valamelyik gyermeketeket az Úr szolgálatára? Ha igen, imádkoztatok-e fiatok hivatásáért? Remélem, igen! Talán már akkor, mikor még szívetek alatt hordtátok, felajánlottátok az Úrnak; az egyházközlön odavittétek az oltár elé, hogy már most foglalja le magának az Úr. — S ha nem így volt, akkor sem késő, *imádkozzatok fiatok papi hiva-tásáért szüntelen és alázatos bizalommal.*

Voltak az egyháznak Ágostonjai, akiket az Isten az édesanyjai könnyek árán ruházott föl a papi méltóság minden földi tisztséget fölülmuló ajándékával. Igen, szent Monika! hol vannak a te utódaid, akik reményük ellenére is bíznak és imádkoznak, fiaik számára a legnagyobb kegyelmet kérvén: a szent papi hivatást. És te, hogy gondolkozol a papi hivatásról? Nézd csak, mit mond egy pap édesanyja! Olvasd el a fönti levelet újra!

A másik megszívlelendő pontja e levélnek, hogy *ez a papi édes-*

¹ Áldozatókehely.

anya ismerte az ő fiának szívét. Mintegy tanúságot tesz tisztasága mellett. Hány édesanya mondhatná el ugyanezt magáról! Pedig aki papot akar nevelni, annak igazán ismernie kell gyermeke szívét. Annak a kicsi

«Tanuljatok tőlem...!»

szívnek Ő az első papja: imádkozni ő tanítja, a templomba ő viszi el, a miséző papról őtőle kérdez először a fiú. A hivatást magát sokszor már ilyenkor ülteti el az édesanyjai okosság és a papi hivatás iránt benne levő mélységes megbecsülés és tisztelet. És azután is okos féltékenység-

gel kell vigyázni az elültetett magra, a kikelő palántára: folytonos imádsággal, szerető gondozással kell örködni fölötte; közbelépnie, amikor veszély fenyegeti; sőt ha egyáltalában nem látszik már élni a hivatás gyönyörű hajtása, akkor sem szabad elfelednie, hogy Isten csodát is tehet; halottakat is támaszthat: Saulból Szent Pált — Ágostonból Szent Ágostont adhat. Édesanyák, írjátok be fiatok nevét Jézus szent Szívébe, ha papi hivatást akartok számára.

A legboldogabb napja a *pap édesanyjának kétségtelenül a primicia napja*. Ezen a napon látja maga előtt az édesanya fiát először az oltárnál papi tisztében. Mikor miseruhában, mirtuskoszorúval a karján, a kegyelem boldogságával szívében, az Úr Jézus szerelmének pírjával az arcán kezdi az Introitot.² Ó, mit érez ilyenkor az anyai szív! Mennyi küzdelem és aggodalom merül el a feledés homályában, mikor ilyen fontos barátsággal, az Ő személye képviselével tüntette ki fiát az Úr! És mikor a saját fia kezéből veszi az édesanya az Úr szent testét! Valóban egyesül a boldogságban Jézus által az anyai és a papi szív. Ó, ég! Talán a te szentjeid sincsenek egymással szentebb viszonyban, mint a pap és édesanyja szíve ezen pillanatban. A pap szíve sem érezhet többet ennél: *Jézust anyám szívébe viszem!* Az édesanya sem ennél: «Az én Uram Istenemet a fiam adja nekem!»

Édesanyák gondolkozzatok rajta van-e szebb hivatás számotokra ennél; van-e nagyobb boldogság hívő anyai szívnek, mintha jó papnak az édesanyja?

S azután térdeljetek le az oltár elé és imádkozzatok papi hivatásért, pap fiatokért vagy más édesanyák pap fiaiért és a jó papotok áldott édesanyjáért.

Neszmélyi Gyula dr.

Keresztény szemek.

Egypár évvel ezelőtt öngyilkosságot követett el egy 42 éves budapesti újságíró. Hátrahagyott levelében azt írta: «Egészen szabályszerű öngyilkosság. Az idegeim felőlödtek a *céltalan* küzdelemben!» Nem igaz! Nem volt igaza! Keresztény szemmel nézve: a nélkülözés, a szenvedés is benne van a jó Isten világtervében. Az emberi élet és szenvedés *nem* céltalan! Van Atyánk, ki gondot visel reánk és letöröl minden könnyhullatást egyszer a szemünkről, *ha* kitartóak voltunk a kereszthordozásban!

¹ Az újmisés első szentmiséje.

² Lépcsőima.

«Látod-e a bölcseket, kiknek szájuk tele van tudományukkal és fölfedezéseikkel? Minden gögjük mellett nem tudják még azt sem, hogy mit jelent az: igazi életet élni.» (Palau.)

* * *

Felkapott, magasztalt író *Anatole France*. Írása azonban cinikus és gyakran erkölcsstelen tartalmuk miatt indexre kerültek. Katholikus ember tehát nem olvashatja France könyveit. A nagyvilág persze hódolatát és koszorúit az író lábai elé rakta. És mégis! Minden dicsőség és siker ellenére, a vallástalan író egy nála vizitelő magyar írónőnek ezt mondta: «A művem és az életem nem szerez örömet. Elégedetlen vagyok a műveimmel és az életemmel. Nem volt két olyan napom, amelyre érdemes emlékezni». Majd máskor egy barátja előtt ily szavakra fakadt: «Ha bepillantnál a szívembe, elborzadnál. Nem hiszem, hogy volna a világon szerencsétlenebb ember, mint én. Sokan irigylik az én szerencsémét, pedig én sohasem tudtam, mi a boldogság, egyetlen napig sem, sőt egyetlen percig sem».

Ne higyük tehát, hogy azok, akik a jó Istentől való elszakadás szomorú útján járnak, hogy azok boldogok! Nem, nem!...

* * *

Legyen *keresztény* a szemünk! A világ Világossága, az Úr Jézus szétoszlatja a ködöt, amely néha a lelkünkre ereszkedik és megnyugtat, megvigasztal, felbátorít;

Hivogat minket az Úr: «Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihítelek titeket!... És nyugodalmat találtok lelkeiteknek!» Menjünk Őhozá, siessünk az Ő eucharisztikus közelségébe, főleg olyan napokon, amikor kereszhordozás, a bánkódás, vagy a büntudat már-már teljesen elhomályosítja látásunkat. Az édes Jézus megadja nekünk a nagy kegyelmet, hogy életünk minden változása között megőrizhetjük a *keresztény szemeket*.
Dr. Hidasi József.

Az első hálanyilatkozat a Szűzanyának. Mult számunkban megírtuk már, hogy a Mindenkorsegítő Szűz Mária iránti hála kifejezésére az oltáregyleti irodában márványplakettek állanak rendelkezésre, amelyek darabja 25 P-be kerül. Már az első hálanyilatkozat megjelent. Egy kis lány 3 $\frac{1}{2}$ éves kora dacára sem tudott járni. Édesanyja a Szűzanyához fordult, Ő meghallgatta a

kérést, mint a márványlap tanuskodik róla:

«Mária segített.

Baba.»

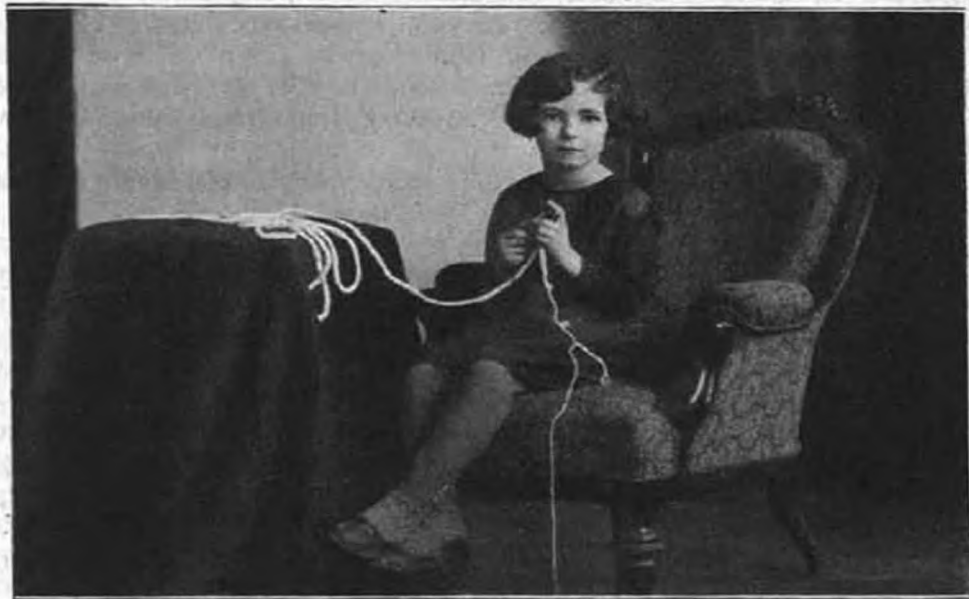
Szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy a mieinktől elűtő márványlapok — a művészi hatás miatt — nem helyezhetők el; tehát ne csináltasson senki más méretű emléktáblát, mint amely a Központi Oltáregyleti irodában (Budapest, IX., Üllői-út 77.) rendelkezésre áll.

MUNKAÓRÁN

Messze-messze száll a lelkem,
Názáret csendje vesz körül,
Suhog a vászon, csillog a kis tű...
Jézusomnak köntöske készül.

Mínta itt ülne mellettem
S velem varrna, varrogatna,
Mínta drága, szőke kis Fíának
Halk bölcsődalt dúdolgatna.

A veszprémi Oltáregylet legifjabb tagja munkában. (Nevé: Eitler Rósi.)

Fehér, miként a liliom
Finom, selyemjényű, puha,
Forró arcomat reá szorítom —
Be jó a húse, tiszta illata.

S amíg varrom, varrogatom,
Beleszövök ezer édes álmot,
Mínta áldón simogatna érte
Az asszonyok közt áldott.

Mínta tavaszi friss réten
Ézüst gyermekkacaj csengne,
Mínta az egész nagy mindenség
Egy csodás zenésmise lenne.

Úgy elrepül a kedves óra
Mint a futó gondolat,
De szépséges boldog emléke
Szívemben örökre megmarad.

Regina.

Az első fehérruhás reparatrix apáca-beöltöztetés Budapesten. A májusi számban nem jutott hely az Örökimádásban húsvéthétfőn történt fontos esemény regisztrálására: *ezen a napon történt először, hogy Budapesten öltöztettek be fehérruhás, tehát karapácának két magyar úrilányt, hogy azután a tournai-i anyaházban töltsék el az újonc-időt.* A beöltöztetés római engedély alapján történt, mert eddig a próbaidőre is valamelyik külföldi anyaházba mentek a jelöltek. Ezután már a karapáca-jelöltek is Budapesten tölthetik el a hathónapi próbaidőt. Maga a szertartás rengeteg ájtatos hívót vonzott a templomba. Nemcsak a hajó, de a karzatok is megteltek. A szertartást a budapesti általános érseki helytartó, dr. Mészáros János prelátnak kanonok úr, az Oltáregylet országos főigazgatója végeste, dr. Mátrai Gyula lelkész segédletével. Mélytartalmú beszédében — melyben a szerzetesnői hivatást fejtegette — különös örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy a két jelölttel a Mária Reparatrix Társaság

magyar tagjainak száma gyarapodott és vele együtt az a remény is, hogy a Mária Reparatrix örökimádásnak élő apácai számára újabb kolostor is alapítható lesz Magyarországon.

Megható volt az egyik jelölt kis hétéves testvérének az első szentáldozása, amelyet a beöltöztetett iránti különös kegyképen a szerzet kórusában végezhetett. Közvetlen a szentáldozás előtt az érseki helytartó úr öméltósága hozzá is keresetlen kedves szavakkal szólt, az Úr Jézus hűséges szeretetére buzdítva a kislányt. Három nappal a beöltözés után az újoncok Tournaiba (Belgium) utaztak, hogy ott a reparatrix szerzetesnői hivatásra-kiképzést nyerjenek és két év után fogadalmuk letételével Isten kegyelméből visszatérjenek hazájukba. Imádkozunk értük, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti szeretet és engesztelésnek egykor buzgó apostolai lehessenek Magyarországon.

A Budapesti Országos Katolikus Szövetség a Központi Oltáregyesület választmányának fölkérésére elhatá-

rozta, hogy a vidéken rendezendő katolikus napok alkalmával a beszéd témák közé egy-egy eucharisztikusat is fog iktatni, hogy a már eddig is a katolikus napok fénypontját képező szentséges körmenetek mellett ezzel is előmozdítsa a legfőbbesebb Oltáriszentség kultuszát. Az Országos Katolikus Szövetségnek nemes elhatározásáért e helyütt mondunk hálás köszönetet.

A B. O. K. Oe. vakáció előtti utolsó választmányi gyűlése május 9-én volt *dr. Mészáros János* prelátskanonok úr, országos főigazgatónk elnöklete alatt. A megnyitóbeszédében először is hálát mond a szentségi Úr Jézusnak, a mostan befejezett munkaszakaszért és különösen azért a kiállításért, amelyet Szent József ünnepén nyitottunk meg. Hálával köszöni meg különösen a Mária Reparatrix kedves anyák fáradozását, akik a szentségimádás mellett az oltáregyleti munkában oly jelentős részt vesznek. *Megköszöni a kongreganisták közreműködését*, akiknek az Oltáregylet helyet ad: kápolnáját és templomát engedvén át nekik s ezzel szemben ők munkájukkal segítik az Oltáregyesületet.

A kongregáció a Boldogságos Szűz példájával és speciális ájtatóságával akarja vezetni tagjait azon szűk úton, amelyről az Úr Jézus is szólt.

Az Oltáregylet szentségimádása, szép munkája nagyon jól megfér a kongreganista kötelességek mellett. *Az Oltáregyesület nem akar gyámkodni felette, azt azonban szí-*

vesen látta az Oltáregyesület a kongregációtól, hogy tagjai az Oltáregyesület tagját is legyenek, mert az Oe. nem rak különös terheket rájuk. A kongregáció úgyis előírja, hogy kiki valamiképen apostolkodjék, hogy mit, ez nincs előírva. Ha már most az Oe. olyan gyönyörű teret nyújt az apostolkodásra, mint az Oltáriszentség dicsőségére való munka, akkor egész természetes, hogy a kongregáció tagjai nagy örömmel vállalkoznak erre. Ha valaki terjesztőnek lesz: szintén nagyon megfelelő munkatér a kongregációknak.

Az Istenben boldogult Kápter Károly maga így értelmezte a kongregációk viszonyát az Oltáregylet-höz: Másként nem adna az Oltáregyesület hajlékot nekik, de viszont semmiben sem akadályozta őket az Oe.

A választmány sohasem avatkozott bele a kongregációk dolgaiba, ezt a jövőben sem akarja tenni, de szükség volt ezt újra összefoglalni. Az eucharisztikus szellem nagyon hozzáfér a kongregációs szellemhez.

A kongregáció föltételeinek az itt élő kongregációk eleget tesznek és a legfőbbesebb Oltáriszentség dicsőségére legszebben működnek közre.

A választmány ezt az álláspontot magáévá teszi.

A második lelkesítő állás szervezése kapcsán fölmerülő intézkedések és személyi ügyek intézésére a választmány teljes bizalommal szabad kezdet ad felhatalmazásával az igazgatóságnak.

Az Oberbauer cég ajándéka. A kiállítás után érkezett meg az Oberbauer cégnek nagyon értékes ajándéka: egy kehely 70 P értékben, egy ciborium 70 P és egy másik ciborium 110 P értékben. Isten fizesse meg!

*

Szombathelyről. Dr. Tóth József káptalani prépost úr leveléből értesülünk, hogy a püspök úr óméltósága az Oltáregyesületnek az egész egyházmegyében való újjászervezését az egyházmegyei zsinattal kapcsolatban akarja megvalósítani. Az Oe. választmánya nagy örömmel vette tudomásul a szentségi Jézus eucharisztikus országának gyarapodását jelentő ezen elhatározást.

*

† gróf Cziráky Lujza. A választmány nagy megilletődéssel vette tudomásul Cziráky Lujza grófnő halálát és jegyzőkönyvben öröközte meg egykori buzgó munkatársának emlékét. Az Örökimádás-templomban május 30-án 7 órakor volt lelkiüdvéért az engesztelő szentmiseáldozat. R. i. p.!

*

Egy könyv, amelynél jobb ajándékot nem adhatunk érettségizett fiaink kezébe! «Jézus közelében» a címe ennek a rendkívül tartalmas és kedves könyvnek. Direkt a férfi ifjúság számára írta egy buzgó, eucharisztikus lelkületű pap, aki a *dr. Szentimrey Pál* álnév alá rejtőzött nagy szerényen. Igen, mert ez a kis könyv, mely az Athenaeumban talált szerencsés kiadóra, igazán dicsőségére

válna a szerző igazi nevének is. «A Jézus közelében» elmékedéseket tartalmaz. Az I. részben: «A mi isteni vendégünk»-ben a lélek megnyilvánulásait: «Hit, alázat, vágyakozás, imádás, hálaadás, kérés, engesztelést» veszi sorra. A II. részben: «A köztünk élő Úr Jézus»-ban, az egyházi év liturgikus beosztását követve 24 gyönyörű gondolatokkal emelő elmékedést nyújt. A III. rész: «Jézus a lélekművész»-ben, a lelkiéletnek úgyszólván minden témáját földolgozza mindig a legpraktikusabb beállításban. A IV. rész a szentmiseáldozat ügyes magyarázatát tartalmazza, nagyon helyesen mindenütt párhuzamosan hozván a latinnal együtt a magyar szöveget is. Az V. rész a szentáldozáshoz való imádságokat és az Úr Jézus két litániáját tartalmazza.

Ezekben az elmékedésekben az *Úr Jézust igazán szerető papi szív a legszebb kincseit hozta elő finom technikájú gondolkodással és rendkívül kellemes képekkel ékes nyelven mindig megtalálván azt az utat, amelyen őt az ifjú lelkek nemcsak szívesen, de lelkesedéssel fogják követni.* Ez a könyv sokkal értékesebb egy imakönyvnel, mert gondolatai gondolkodásra készítetnek, valósággal indukciói a fonséges életre s a legméltóságosabb Oltáriszentség öntudatos szeretetére vezető elhatározásoknak. S ezért örülünk szívből e kis könyvnek és gratulálunk melegen a buzgó szerzőnek. A legméltóságosabb Oltáriszentség barátjává tegyék, édesanyák leérettségizett fiaitokat

Az est leszáll. Egy nehéz napnak ismét vége. Betegem kissé elszunnyad, nem érez fájdalmakat. Ó, e tudat is mily megkönnyebbülés nekem. Kimegyek kissé a kórház tágas folyosójára s kitárom a nagy oldalablakot. Kibámulok a szép tavaszi éjszakába. Kedves kép, felüdítő látvány. A szomszédos gyümölcsösökert fehéren virágos cseresznyefája miként hatalmas menyasszonyi csokor gyönyörködteti szememet. A tavasz csak úgy ontja felém balzsamos, édes illatárját. Felülmulja a világ összes parfümjeit. Közben két dalostorkú fülemüle felelget egymásnak csattogós trillájú bájos hangokon. Kellemes a fülnek s az érzékeknek.

Kis vártatva behúzó az ablakot. Az egyik közös kórterem ajtaja nyitva. Kicsi gyermek köhög benn görcsösen. Segítségére sietek, hogy enyhítő cukrocskával megszüntessem fuldokló köhögését. Benn komoran szomorú látvány tárul szemem elé. Az éji mécses halványan pislogó fénye ép oda vetődik egy szegény nagybeteg ágyára. Ott fekszik magasan felvetett párnák közt egy haldokló asszony. Halovány viaszszárga orcája nagy, fénytelen üvegesedő szemei ijesztően merednek felém. Hosszú fekete haja kúsza rendetlenségben ömlik le az ágyára. Mellkasa magas ívezetben emelkedik, majd ismét lefelé süllyed. A szomszéd ágy betege ijedt borzalommal fordul el mellőle. Nézem, csak elnézem e szomorú, sötét képet s komoly, nagyon komoly igazságok jutnak eszembe.

Jó asszony, haldoklásod lassú, keserves, de ne félj; nincs mitől aggódnod. Épületes, tartalmas életet éltél, leányod immár révben, fiad is jó kezekben, hisz papnak szántad, neveltél, benn van már a szemináriumban, lelket megindító módon vetted fel a végső szentségeket. Ne félj, te tiszta, te jó lélek, csak néhány muló röpke negyedóra földi életed s jó mennyei Atyád megszabadít minden szenvedéstől s önmagát adja néked örök jutalmadul.

* * *

A korzó még mindig, népes, fényes zajos, parfümös, illatos. Gondolnak-e néha e korzót taposó léha, felületes alakok az élet ilyenén komoly oldalára is? S ha nem, jöjjenek csak ide a szenvedések helyére, a siralom völgyének fenekére, a kórházakba. Nyissák jól ki szemeiket s tanulják meg itt mérlegelni az élet valódi értékét. Tanuljanak a haldokló gyertya világánál élni komoly, a lelkiekre is időt szánó, tartalmas, jótettekben gazdag életet.

Vedd te is fontolóra, a szent Eucharisziát imádó jámbor lélek e rövid, de azért mélyen szántó mondatot, melyet egy falusi kis templom melléti régi, korhaft fakeresztben olvastam. Mondhatom valóban meghatott-Rövid, de kicsi mondat, velős; mindenkinek szóló s egész életre kiható prédikáció: «Úgy élj, hogy örökké élj!»

Bleszl Margit.

Fészek a szentségház közelében.

VERŐFÉNYES, harmatos, üde májusi reggel. A csendes kis kórházkápolna gyergyafényes, virágillattól terhes oltáránál szent misét mond az Isten szolgája. Az ünnepélyes csend csak imitt-amott töri meg az áldozár s a minisztergyerek monoton félhangú imája, majd meg a pici csengő csilingelő nyelve. Különben áhitatos, néma csend köröskörül. A hívek, így jó magam is, buzgó imával köszöntjük a hófehér ostya színében rejtőző Úr Jézust.

De im, ez ájtatos csendet egyszerre kedves madárccicsérgés szakítja meg. Felnézek a főoltár feletti nagy, színes üvegablakra, ahonnan a kis madártorok bájos danáját hallom s meghatottan szemlélem, hogy itt az eucharisztikus Úr Jézus közvetlen közelében, a vadszölővel befuttatott nagy ablakon fészket raktak az ég madarai. S bár a merev, áthatolhatatlan ablaküveg akadályt képez, hogy még közelebb férközzenek az ég és föld Urához, mindazonáltal az ő kicsiny szívük imáját szent áhitattal öntik ki az Úr közelében fészket építő kedves égi dalnokok.

Éltünődöm rajta, mily vonzó, mily utánzásra méltó e kis madár példája. Ott az árnyas liget, ott a százados erdő s ő nem azokat választja lakhelyül. Otthagyva dalos társait, itt az Úr közelében e csendes, nyugodalmas, kedves helyen üti fel tanyáját.

Az édes Jézus áldott közelségét fel nem cserélné az árnyas ligettel, a százados tölgyerdővel. Nem, a világért sem, mert itt a nap bármely szakában odasimulhat a drága szent Szívhez s köszönhet parányi nyelvecskéje változatosan trillázó bájos dallamával.

Lám a jó kórházi ápolónővérek, ők is, miként e kicsi égi dalnok, szintén e jobb részt választották. Kedves zárdájuk épügy simul a kisedded kápolnához, miként az a pici fészek az oltár feletti vadszölős ablakhoz.

Kövessük mi is szent örömmel e vonzó példákat. S ha testben nem is lehetünk mindig Jézusunk közelében — a kötelesség sokszor másfelé szólít —, de szívünk csak maradjon ott a szentségház Királyánál: Építsünk lelkileg kicsike fészket a tabernakulum valamelyik zugában, ahol folyton, éjjel-nappal szent imázó himnusszal köszönhetjük Urunkat, Mesterünket. S higyjük meg, az Úr, miként a kicsi égi madarak ártatlan csicsérgését, a mi folytonos adorálásunkat, imánkat is szívesen fogadja.

S ha ránkborul az est, az életünk alkonya s lelkünk búcsút mond e mulandó világnak, mily jó lesz akkor nekünk. Nem leszünk idegenek az Úr előtt s hallani fogjuk a drága isteni szózatot: «Ismerlek benneteket, hisz a földön is Szívem közelében laktatok. Jöjjetek csak atyám áldottai és birjátok a nektek, hűségeseknek készített szép és boldog országot, a mennyországot!»

Blessl Margit.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.